

al Udsigt til, saa maa faa en efter vor Opfattelse bedre Skikkelse, inden det bliver ophøjet til Lov.

Jeg vil slutte med at udtale, at Venstre vil gaa med til at fremme Lovforslaget. Jeg er ellers en principiel Modstander af, at man sender Lovforslag over til Landstinget i Haab om, at man der vil ændre dem, men her, hvor selvste Konseilspræsidenten foreslaar, at den egentlige Behandling skal foregaa i Landstinget, vil man for en Gangs Skyld erkende, at man haaber, at den egentlige Behandling maa føre til et Resultat, der er bedre end det foreliggende Lovforslag.

Edward Mortensen: Den nugældende Lov om Lagtingsvalg er Loven af 3. April 1906. I Fjor vedtog Rigsdagen en ny Lov om Lagtingsvalg, hvorefter Kvinder og Tyende ogsaa skal have Valgret til Lagtinget. Denne Lov blev stadfæstet den 28. April 1916, men ifølge § 17 skal den først træde i Kraft samtidig med Loven om Folketingsvalg paa Færøerne af samme Dato. Denne Lov er igen gjort afhængig af, at Grundloven sættes i Kraft.

I Lagtinget blev i Sommer fremlagt en Skrivelse fra Justitsministeriet, hvori Opmærksomheden henledes paa, at der ifølge den nugældende Lagtingslov skal finde Valg Sted i Januar—Februar af Halvdelen af Lagtingets Medlemmer, men at det maatte synes urimeligt at anvende den gamle Lov af 1906, og der antydes som en Mulighed, at man kunde sætte den nye Lagtingslov i Kraft den 1. Januar, saa at Valgene kunde foregaa efter denne Lov, hvorefter ogsaa Kvinderne har Valgret. Justitsministeriet udbad sig Underretning om Lagtingets Stilling til denne Sag. Lagtinget delte sig i et Flertal og et Mindretal, der for Resten var omtrent lige store. Mindretallet paa 9 Medlemmer stemte for den Mulighed, som var antydet af Justitsministeriet, at den nye Lov skulde sættes i Kraft den 1. Januar, saa at Valgene kunde foregaa til den ordinære Tid efter den nye Lov. Et Flertal paa 10 Stemmer fandt imidlertid paa noget helt nyt, som slet ikke var antydet i Ministeriets Skrivelse, nemlig, at man skulde udskyde Valgene til Efteraaret 1918. For dette Forslag stemte altsaa 10 af de valgte Medlemmer plus Amtmanden. Hvis Amtmanden ikke havde stemt, vilde der slet ikke have foreligget noget Forslag fra Lagtinget ifølge en Bestemmelse i Lagtingets Forretningsorden om, at der skal deltage mindst 11 Medlemmer i en Afstemning. Amtmandens

Stemme kom altsaa for saa vidt derved til at gøre Udslaget. Da nu dette Forslag fra Flertallet kommer til Ministeriet, viser det sig imidlertid, at Ministeriet erklærer sig ude af Stand til at fremsætte Forslaget, navnlig af den principielle Grund, at man ikke mener at kunne gaa med til at forlænge de valgte Repræsentanters Mandater ud over den Tid, for hvilken de er valgte. Hvis man vedtog det af Lagtingsflertallet vedtagne Forslag, vilde nemlig Halvdelen af Lagtingets Medlemmer komme til at fungere i Lagtingssamlingen 1918, uden at de var valgte af Vælgerne, idet deres Mandater udløber 1ste Juli; de vilde altsaa i Slutningen af Juli fungere i en Lagtingsamling, hvortil de ikke var valgte. Dette har Ministeriet ment var i Strid med almindelige demokratiske Principper. Hvis f. Eks. Rigsdagsmændenes Valgperiode var fastsat i en almindelig Lov — den er jo fastsat i Grundloven, men man kunde tænke sig, at det var i en almindelig Lov —, har Ministeriet vel ment, at saa kunde man lige saa godt vedtage en Lov om, at Rigsdagen skulde sidde et Aar ud over den fastsatte Tid. Ministeriet har derfor ogsaa — saaledes forstaaer jeg det da — anset det for principstridigt at forlænge valgte Repræsentanters Mandater udover den Tid, for hvilken de er valgte. Man kan heller ikke antage, at Vælgerne stiltiende har samtykket i, at deres Repræsentanter blev siddende udover Tiden. Der har da ogsaa været en hel Del Misforståelse i Anledning af det af Lagtingets Flertal vedtagne Forslag, og der er oven i Købet fremkommet et Par direkte Protester derimod. Ogsaa af rent saglige Grunde har Ministeriet, saa vidt jeg har forstaaet, ment ikke at kunne fremsætte et Forslag som det af Lagtingets Flertal vedtagne. Det vil nemlig være nødvendigt en Gang i Sommerens Løb at vælge en Landstingsmand for Færøerne, og man har da fundet, det vilde være i Strid med Grundlovens Forudsætninger, at dette Valg skulde foretages af et Lagting, til hvis Valg Kvinderne ikke havde haft Stemmeret.

I Begyndelsen af Oktober Maaned gjorde Justitsministeren Rigsdagsmændene for Færøerne opmærksom paa, at Ministeriet ikke saa sig i Stand til at fremsætte et Lovforslag som det af Lagtingets Flertal vedtagne. Der har saa været afholdt en hel Del Konferencer mellem Justitsministeren, Landstingsmanden og mig med den Hensigt at opnaa Enighed om Løsning af Spørgsmaalet. Der frembød sig to Muligheder. Den ene var den, at Valgene